

LATVIJAS EVAŅĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA LIEPĀJAS DIECĒZE

Mīļie Liepājas diecēzes draudžu locekļi!

Šogad rakstu bīskapa vēstījumu Pļaujas svētkos. Tie ir pateicības un ziedošanas svētki. Pateicība par visu, ko Viņš mums ir devis. Zemniekiem ir jāstrādā, lai iegūtu ražu, tomēr viss nav atkarīgs no viņu darba. Dievs dod sauli un lietu, un visus nepieciešamos nosacījumus, lai raža vispār varētu ienākties. **Ir ko ziedot! Par to prieks!**

Kad Jēzus dziedināja desmit spitālīgos, tikai viens atgriezās, lai pateiktos. Jēzus jautāja, vai visi netika dziedināti, kur ir pārējie? (Lk. 17:17) Vai visi nav saņēmuši no Dieva visu, kas viņiem ir un - nav ko Viņam ziedot? Mēs katrs dievkalpojumā sakām: No tā kas ir Tavs, mēs Tev pienesam. Neesam savas dzīves īpašnieki, mums ir uzticēts, mēs pārvaldām visu, kas mums dots un, par to arī jādod norēķins. Tad arī tiks skatīts, vai visu paturējam sev. Katra svētdiena, katrs dievkalpojums ir kā mazi Pļaujas svētki, kad pienesam savu ziedošanu.

Dodot pirmo daļu no ražas, simbolizēja, ka arī deva Dievam visu. Tad arī Dievs svēta atlikušo daļu, lai, to izmantojot, mums pietiktu un pat pāri paliktu. Ir atšķirība, vai dodam 10. tiesu mēneša beigās no tā, kas atlicis (jo bieži jau pāri nepaliek!), vai dodam tiklīdz algu esam saņēmuši.

Ziedošana Dieva valstībai arī sargā no mantkārības. Jo vairāk redzam slikto, no kā ziedošana mūs atbrīvo, jo varam ziedot ar lielāku prieku. Apustulis Pāvils apraksta mantkārības bīstamību: *“Jo visa ļaunuma sakne ir mantas kārība; dažs labs, tiekdamijs pēc tās, ir nomaldījies no ticības un pats sev nodarījis daudz sāpju.”* (1.Tim. 6:10) Jēzus pats saka: *“Uzmanait un sargaities no mantkārības, jo neviens nedzīvo no tam, ka viņam ir daudz mantas.”* (Lk. 12:5) Vēstulē ebrejiem mēs dzirdam: *“Jūsu dzīvē lai nav mantkārības! Lai jums pietiek ar to, kas pie rokas, jo Viņš pats ir sacījis: Es tevi neatstāšu un tevi nepameišu.”* (Ebr. 13:5) **Ziedosim ar prieku un piedzīvosim vēl vairāk Dieva mīlestību: jo priecīgu devēju Dievs mīl,** kā raksta Apustulis Pāvils (1.Kor. 9:7).

Dieva mīļotie, ziedosim Dieva valstībai pateicībā ar prieku, sev un citiem par svētību! Draudze dod savu 10. tiesu LELB kopīgajām vajadzībām. Kā bīskaps dodu savu desmito tiesu bīskapu starptautiskajām tikšanās reizēm un misijai ārpus diecēzes. Draudzei jāuztur savs mācītājs, bet mācītājus aicinu dot savu 10. tiesu diecēzes attīstībai (norāde ir diecēzes mājaslapā). Diakonus aicinu dalīt savu desmito tiesu starp diecēzi un draudzi, jo diakonam, kā garīdzniekam, arī jābūt īpaši iesaistītam draudzes ikdienišķajās vajadzībās. Jūs, draudzes locekļi, aicinu ziedot savu desmito tiesu draudzes kopīgajām vajadzībām.

Kad biju draudzes mācītājs, draudzes locekļiem teicu: ja dosiet desmito tiesu un tādēļ nonāktu grūtībās, mēs, no draudzes kopīgajiem līdzekļiem, jums palīdzēsim. Līdzīgi teiktu garīdzniekiem, kuri dod desmito tiesu diecēzes attīstībai: ja tādēļ nonāksiet grūtībās, palīdzēšu no diecēzes kopīgajiem līdzekļiem.

Dievs ir kārtības Dievs. Redzam, cik brīnišķīgi, svētīgi un taisnīgi principi ir mums nodoti. Ja Tev ir maz, dod proporcionāli savām iespējām. Ja Tev ir daudz, desmitā tiesa aicina dot proporcionāli savai bagātībai. Ja visi tā darītu, Baznīca būtu atbrīvota no daudzām nevajadzīgām rūpēm un pavērtos vairāk iespēju attīstīties. Nav jāizdomā jauna sistēma, lai uzturētu Baznīcu, tā mums jau ir dota, tā tikai jāpraktizē. Tomēr tas nav viss un, tas nedrīkst būt viss. Ziedošanai jāiet kopā ar pareizo izpratni par Dieva darbiem un Viņa evaņģēliju, kā Jēzus brīdināja farizejus: *“Bet vai jums, jūs farizeji! Jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un visādiem dārza augiem, bet atstājat novārtā taisnību un Dieva mīlestību. Vienu vajadzēja darīt un otru neatstāt novārtā.”* (Lk. 11:42)

Varbūt bija negaidīti, ka bīskaps savā vēstījumā tik daudz un konkrēti runās par ziedošanu. Tomēr tā ir evaņģēlija un ticības sastāvdaļa. Dievs neprasa no mums to, ko Viņš vispirms mums nav devis. Ziedošana ir pateicība, nevis pirkšana vai tirgošanās ar Dievu. Ziedošana ir praktiska ticības apliecība, ka paļaujamies uz Dievu un Viņa teikto par ziedošanas svētību. Pārliecība, ka ziedošana dod svētību gan ziedotājiem, gan Baznīcai un līdzcilvēkiem, ļauj man droši par to runāt, jo negribētu, lai ziedošanas svētība ietu mums garām tikai tādēļ, ka par to netika mācīts. Tāpēc aicinu garīdzniekus par to runāt nevis tādēļ, ka Dievam to vajag, vai mums, garīdzniekiem arī nepieciešama atlīdzība, bet gan tādēļ, ka ziedošana ir svētība, kuru katram ir svarīgi piedzīvot.

Nav labi, ka esam pārāk daudz atkarīgi no ziedojumiem ārpus ticīgās tautas. Tiem kas nav Baznīcas locekļi, mums vairāk jāreda viesmīlību, lai viņi piedzīvotu Dieva klātbūtni dievkalpojumā. Tieši Dieva klātbūtnes piedzīvojums motivēja Jēkabu dot desmito tiesu. Sapnī viņš redzēja, kā eņģeļi uzkāpa un nokāpa pa kāpnēm, kas bija starp debesīm un zemi. Pamodies, viņš brīnījās, teikdams: *“Tiešām, Tas Kungs ir šinī vietā, bet es to nezināju. Cik bijājama ir šī vieta, te tiešām ir Dieva nams, un šie ir debesu vārti.”* (1.Moz 28:16-17) Katrā dievkalpojumā debesu vārti atveras, kad garīdznieki kalpo ar Dieva vārdu un sakramentiem. Nevis sapņos, bet ar ticības acīm mēs to piedzīvojam dievkalpojumā. Piedzīvotais ļauj mums labāk redzēt un piedzīvot ikdienā, ka Dievs ir klāt un mūs vada. Tāpēc dievkalpojums un ziedošana iet kopā. Lai šie Dieva klātbūtnes piedzīvojumi ir arī mūsu motivācija ziedot!

Ne velti Latvijā varam svinēt dievkalpojumus skaistajās baznīcās, kas uzbūvētas no paaudžu ziedojumiem. Arī tas ir bijis iespējams, pateicoties tiem, kuri deva ne tikai savu 10. tiesu, bet arī virs tā. Gods viņiem un pateicība un, lai ņemam viņus par piemēru. Viņi piedzīvoja ko līdzīgu Jēkabam un daudziem citiem - šeit ir debesu vārti un, Jēzus Kristus upura dēļ, debesu vārti ir mums atvērti un augšāmceltais Jēzus ir gājis mums pa priekšu, lai sataisītu mums vietu.

Jēzus pamāca: *“Es jums saku: darait sev draugus ar netaisnā mamona līdzekļiem, lai, kad viņa vairs nav, tie jūs uzņem mūžīgajos mājokļos.”* (Lk. 16:9) Tas ir aicinājums ziedot Baznīcas misijas darbam, ka mēs arī lietojam savus līdzekļus, lai nodrošinātu iespēju cilvēkiem dzirdēt un piedzīvot vēsti par Kristu. Kad piedzīvosim debesu prieku kopā ar viņiem, mēs vēl vairāk sapratīsim, ka tas bija tā vērts!

Svētīgus Pļaujas svētkus un ziedošanu,
Jūsu bīskaps,

+Hanss Martins
Esto fidelis!

Liepājā, 05.10.2024. A.D.